

Samenvatting

De komst van een asielzoekerscentrum (AZC) gaat regelmatig gepaard met protesten van buurtbewoners die vrezen dat de komst van een AZC zal leiden tot meer criminaliteit. Deze zorg is al eerder aanleiding geweest voor onderzoek. In dit rapport staan de volgende twee hoofdvragen centraal die daarin onbeantwoord zijn gebleven:

- 1 In hoeverre zijn de aard en omvang van de criminaliteit onder de huidige groepen asielmigranten vergelijkbaar met de patronen onder groepen die in het verleden in Nederland asiel hebben aangevraagd?
- 2 In hoeverre heeft de aanwezigheid van een locatie van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA) in een buurt gevolgen voor de mate waarin reguliere buurtbewoners en overige reguliere gebruikers van de buurt (passanten en bedrijven) er het slachtoffer worden van criminaliteit?

Om de eerste onderzoeksvraag te beantwoorden is gekeken naar daderschap onder asielzoekers (met daarvoor als indicator het percentage verdachten van een misdrijf onder bewoners van locaties die in het bevolkingsregister (GBA) zijn geregistreerd) in 2005, 2010 en 2015. De bewoners van deze locaties zijn overwegend asielzoekers in procedure, en deels uitgedeelde asielzoekers, statushouders en (in 2015) kandidaat-asielzoekers in de noodopvang. Om de tweede onderzoeksvraag te beantwoorden is onderzoek verricht naar misdrijven in Nederlandse buurten die door reguliere inwoners bij de politie zijn aangegeven of door opsporing aan het licht zijn gekomen.

Voor de statistische analyses is gebruikgemaakt van microdata van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). Het CBS weet van alle personen die in de GBA staan ingeschreven of zij als verdachte van een misdrijf bij de politie zijn geregistreerd en of zij in een bepaald jaar aangifte hebben gedaan van een of meerdere misdrijven. Het CBS heeft tevens een schat aan informatie over andere demografische en sociaal-economische kenmerken van personen waarvan we uit de literatuur weten dat die van invloed kunnen zijn op daderschap en slachtofferschap. Op basis van die informatie zijn relevante buurtkenmerken berekend die ook bij de analyses werden betrokken.

Op basis van eerdere onderzoeken was te verwachten dat asielmigranten relatief vaker dan de reguliere bevolking verdacht worden van een misdrijf. Dit betreft vaak vermogensdelicten. Er waren geen eenduidige verwachtingen over de eventuele invloed van een COA-locatie op de buurtveiligheid. Eerst is nagegaan welk percentage van de bewoners van COA-locaties in 2005, 2010 en 2015 verdacht was van criminaliteit en wat voor delicten het betrof. Dit percentage is vergeleken met dat binnen de reguliere bevolking. Vervolgens is onderzocht of eventuele verschillen verklaard kunnen worden door diverse demografische en sociaal-economische variabelen, waaronder leeftijd, geslacht, kenmerken van de woonbuurt (sociaal-economische positie, stedelijkheid en indicatoren voor lokale sociale controle), inkomenspositie en herkomst.

Het percentage COA-bewoners dat verdacht wordt van criminaliteit is in alle onderzochte jaren hoger dan gemiddeld onder de reguliere bevolking: 2,2% vs. 1,1% in 2015; 5,0% vs. 1,7% in 2010 en 6,5% vs. 1,9% in 2005. De verschillen worden iets groter wanneer we rekening houden met het feit dat veel asielzoekers slechts een

deel van het jaar in Nederland zijn (door binnenkomst en vertrek in de loop van een jaar). Het gevonden percentage voor 2005 is vergelijkbaar met de bevindingen van eerder onderzoek voor 2004. Hoewel asielzoekers zijn oververtegenwoordigd in de criminaliteitscijfers, zijn zij door hun geringe aantal slechts verantwoordelijk voor een beperkt deel van de geregistreeerde criminaliteit. Het gaat hier om 0,5% tot 0,7% van de criminaliteitsverdachten in de onderzochte jaren als we er vanuit gaan dat niet-GBA-geregistreeerde asielzoekers even vaak verdacht worden als GBA-geregistreeerde asielzoekers. In alle onderzochte peiljaren komen COA-bewoners vooral in aanraking met de politie vanwege vermogensdelicten.

De gevonden oververtegenwoordiging blijkt grotendeels te verklaren door de afwijkende leeftijds- en geslachtssamenstelling van de groep asielzoekers: het betreft veelal jonge mannen. Daarnaast speelt de zwakke sociaal economische positie van asielzoekers en het feit dat zij relatief vaak buiten gezinsverband wonen mee. In alle drie de onderzochte jaren worden COA-bewoners minder vaak verdacht van criminaliteit dan een wat betreft demografische en sociaal-economische kenmerken vergelijkbare reguliere inwoner (zowel met als zonder migratieachtergrond). Wellicht komt dit doordat asielzoekers politiecontact proberen te mijden om hun kans op een verblijfsvergunning niet in gevaar te brengen. Het percentage verdachten onder een (herkomst)groep asielzoekers neemt in de regel af wanneer die groep meer kans maakt op een verblijfsvergunning. Asielzoekers uit 'veilige' landen die grotendeels zullen worden geweigerd worden vaker verdacht dan asielzoekers uit landen zoals Syrië en Eritrea die een hoog inwilligingspercentage kennen.

Ter beantwoording van de tweede onderzoeksvraag is gekeken naar slachtofferschap in de buurt van COA-locaties, exclusief slachtofferschap op de COA-locaties zelf (gebruikmakend van bij de politie geregistreeerde misdrijven in de buurt). Onze analyses betroffen de jaren 2005, 2010 en 2015 en, in sommige gevallen, ook de jaren tussen 2010 en 2015.

Allereerst is gekeken of de kans op slachtofferschap in 2005, 2010, en 2015 hoger was in buurten met dan in buurten zonder COA-locatie. Daarna is met geavanceerde statistische technieken gekeken of een eventueel verschil toegeschreven kan worden aan de aanwezigheid van een COA-locatie. Deze technieken waren noodzakelijk, omdat COA-locaties zich kunnen bevinden in buurten die afwijken van de gemiddelde buurt wat betreft criminaliteitsniveau. Om het eventuele effect van een COA-locatie goed te bepalen is rekening gehouden met andere invloeden op de buurtveiligheid door het opnemen van variabelen waarvan bekend is dat ze samenhangen met slachtofferschap. Het gaat daarbij onder andere om leeftijd en geslacht van de persoon, de sociaal-economische status van de buurt, etnische diversiteit en verhuismobiliteit.

Daarnaast is op buurtniveau gekeken of de komst van een COA-locatie gepaard gaat met veranderingen in de buurtcriminaliteit. In geen van de analyses is gebleken dat de aanwezigheid van een COA-locatie een aantoonbaar effect heeft op de omvang van de buurtcriminaliteit en op de individuele kans op slachtofferschap. Ook als onderscheid wordt gemaakt naar type COA-locatie, bezetting en samenstelling van de bewoners werden er geen significante effecten gevonden. Dat geldt ook voor diverse aanvullende analyses waarin rekening is gehouden met bijvoorbeeld longitudinale effecten. Over het algemeen was het aantal geregistreeerde woninginbraken en overige misdrijven onder bewoners van buurten met een COA-locatie iets hoger dan in buurten zonder COA-locatie, maar dergelijke verschillen kunnen niet worden toegeschreven aan de aanwezigheid van een locatie. Het blijkt dat COA-locaties

vaker voorkwamen in sociaal-economisch zwakkere buurten waar de sociale samenhang wat lager is dan gemiddeld in Nederland. Mensen verhuisden er vaker en er woonden relatief veel eenouderhuishoudens en bijstandsonvangers. Bovendien was er relatief veel etnische diversiteit en inkomensongelijkheid onder de reguliere bevolking. Het is bekend dat de buurtcriminaliteit in dergelijke buurten in de regel relatief hoger is, los van de eventuele invloed van een COA-locatie.

De wat paradoxale bevinding dat er enerzijds meer geregistreerd daderschap is onder asielzoekers terwijl anderzijds de aanwezigheid van een COA-locatie niet aantoonbaar gepaard blijkt te gaan met een grotere kans op slachtofferschap in de directe omgeving kan het volgende betekenen: een deel van de door asielzoekers gepleegde criminaliteit vindt niet plaats in de directe omgeving van de COA-locaties, maar op de COA-locaties zelf en/of meer verspreid over de bredere omgeving.